

LUDASMATYI

<p>IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára 3 óra 1 frt. 50 kr.</p>	<p>Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. szám alá küldendő.</p>	<p>Pest, febr. 13. 1870. 7. szám.</p>	<p>GYŰJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.</p>	<p>Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MA- TYI-nak van szánva.</p>
--	---	---	--	---

Óh szerencsés többség.

Óh szerencsés többség, boldog majoritás!
Boldogságból már nálad mi se hibáz;
A mit csak elgondolysz, te azt mind eléred . . .
Nem kell neked más, a szóval is beéred.

Csiky interpellál, hogy a sok kanfüstös,
Mit csinál Egerben? — miniszter ur Eötvös
Áldott szó többséggel rögtön előadja:
Hogy ő a haladás rég felkent lovagja.

A Napló elő áll: és szóval bizonyít,
Hogy a szabadságról Eötvös már régen ír!
Páter Brunner Budán kofaháborút tész . . .
Snasz Kari előáll, s szóval védeni kész.

S te ezzel beéred. Ha Simonyi feláll
S Hollandi Ernőnek egy kicsit prédikál . . .
Ez elmond a házban három négy ezer szót —
Ismét jól van minden, semmi hiba nem volt.

Óh szerencsés többség bizony nagy érdemed . . .
Hogy a tettek helyett szóval is beéred!
Csak haladj pályádon, majd eljön az a nap,
Mikor nem is véled, a vén ördög elkap.

*Nagy Bögös. *)*

*) Drága principális uram!
Másik brügös is akadt,
A ki kis Bögös név alatt
Puczolja a jobboldalt.
Engedje meg, hogy a Bögös
Legyen ezután Nagy-Bögös.

Az eddigi brügös.

Az engedély megadatik,
Azon egy feltét alatt:
Hogy üsd, vágd, a hol csak éred
Azt a mameluk hadat.

Matyi.

Eredeti levelek.

Édes komám Matyi!

Egy nagy fene lepedő ujság akadt a napokba a kezembe, oszt abból olvasám, hogy valami idegen natzió nevü magyar ministernyom úr azon okoskodik most retteneteskíppen, hogy hát két ember egymással meg ne állják az áttán beszélgetni, mer ha megáll, hát ü keme rügtömösön szárkol, oszt rá fogja, hogy ribilliórúl tanakodnak, oszt rá uszit királyi biztosi fiskust, pandúrt, policzájt. — Talán még a csapszékbe se szabad több embernek lenni, mint kétőnek, ott is az egyik a csapláros?

Bizony, komám, megírjuk még azt is, hogy hát ü nattsága azt sem engedi meg, hogy két dudás legyen egy csárdába, hanem megteszi, hogy két csárdást dug bele egy dudába. —

Azt mondják Ránysel nattságárúl, hogy ezután a mezőbiztosoknak is megparancsolja, hogy a seregi madárra is vigyázzanak, hogy sok ne repüljön egy falkába. Meg oszt a pápistáknak se szabad fákllya világgal feltámadásor próceszíót tartani nagy szombaton, ha csak be nem jelentették Ránysel nattságának: már csötörtükön? Hejj az árgyelussát, Matyi! be gyöngy élet lesz a hazába, szinte látom, hogy nyalják Bécsbül Ránysel nattságát, a mér olyan nagy Bakká lett a szabad alkotmányos magyar házában. No de hát paraszt példába úgy mondják, hogy bolondnak ja pénz is jó, a bolond peiglen hát mink vagyunk a hajdan híres magyar nemzetség. —

Hanem tudod pajtás, hát azír csak még sem esem kétségbe, mer hát tátom, hogy más nemzetbeli csakugyan külömb, mint mink magyarok, ahol ni ott vannak a tót fiuk, hogy az isten áldja meg őket, a mir olyan becsületesek, hogy még kikelnek ellene, a ki magyarországot fel akarja darabolni; — azt gondoltam pajtás, hogy a tót nem tud egyebet, mint fazokat drótozni, peig hát ihol ni, nagyobb magyarok mint mink, la. Az Isten iltesse azokat a jó szabadelvü tótokat, az új tót iskola tagjait. Ahún van ni, még muszka országba is azt mondják mán, hogy „fojtsuk meg zsarnokainkat mint a kutyákat, oszt ki kell perzselni ükeméket e heréket.“ — — No pajtás, mikór mán muszkaországban is így beszélnek, nekünk se kék pipaszárat sütni, meg zabot hegyezni,

az árgyelussát; — de hát íp az a bajunk, hogy nincs még nagy bajunk, retteneteskíppen jól esik, ha csakugyan titokban pipáljuk a jóféle szüz muskatáj dohányt. Oszt ha hébe hóba ránk mordul a korvány, hát kikapjuk a pipát a szájunkból, a kalapot meg lekapjuk a fejünkről, oszt mint a nyárfa levél úgy megreszketünk a hírére Vénkain uramnak, a ki most Ránysel nattsága.

Még egyet akarok töled kérdeni, ídes komám Matyi! — Mond meg csak, kogy miféle zsidó kuptetz az ott Pesten, a meik ujság szeméttel kereskedik, — valami Dajcs, vagy ki az anyja kinja, nem hiába zsidó, de benne van a természet a rongygyal való handlérozásra. Ükeme árulja a Borsszenjankót, Hirdongót, meg azt a gyönyörűséges Pesti heti lapot is ugye?

Te Matyi! miféle félkegyelmü hitvány ujság az a Pesti heti lap? még csak a czifrázza meg igazándi de ákul; — hisz, pajtás, ehhez képest, valamennyi komisz ujsága van a kormánynak, még mind nyalnivaló. Olvastam benne — a hóhér dagassza meg gazdástól — mily gyalázatos nyelve van. A mi derék szélső balpárti atyánkfiait, a mir annak a derék farancia Rockafurtnak jóváhagyták, hogy az ügyefogyott nép igazságát pártolja, meg hogy azt a gyilkosfajt takarosán lepírongatta, s hogy azt monta rálla, hogy ükeme is megérdemelne már egyszer egy kis akasztófa félt; hát még ez a pernahajder ujság kicsufolja írte, és még azt mondja, hogy azír nem fognak nyerni a francziák, mert mi rokonszenvezünk velle. — Szegíny, szegíny, nem mokra, hanem marha Pesti heti lap! — te sajnálad a baloldaliakat, — böl dog félkegyelmüség, — mily nagy teher vólna az ilyen embernek a józan ész. — Ugyi pajtás, hogy nem disznónak való a mákos kalács? — Istenem, Istenem, hogy terem a marha észrevétlenül; — pajtás Matyi, csak annyit mondok, hogy nem bírok a nyájjal maholnap, vagy dufla kommentziót, vagy bojtárt mellém, de helyrevaló fiut ám.

Hogy is boldogúlna csak egy jóra való nemzet is, mikor még most is olyan bolondok az emberek, hogy ezenként csúszkálnak a jégen; — hajdanába az okos emberek azt tanították, hogy ne menj a jégre, nem esel el; ne menj a fára, nem esel le; a mi azt illeti, én ezen másodkora azt kívánom, hogy va-

*lamennyi közönségyös pernahajder csak van, hadd
mennyyk a fára, majd oda kötöznénk mi, ugye paj-
tás, hogy nem esnék le rúlla. — Nem csuszkálni
kell most, atyámfiai, hanem azt kell tanulni, hogy
miképpen forgassuk a kardot, buzogányt, meg a
puskát. —*

Serbus Matyi!

Karakán Marczii.

Panoráma.

Aszonyságok és uraim!
Ide tessék besétálni, —
Itt van egy szép Collectiom
Bizony sokat tetszik látni.
Itt egy fő uri minister
Népjog mellett predikál,
S van sok bolond halgatója . .
Kiknél hitelre talál.
Ott meg jobbra egy tábornok
Kossuth ellen agítál . .
Árnyékában egy rongy ficzkó
A Krisztus képre dobál.
Amott meg egy képviselő
A deákpárttal szavaz,
Bitt gesuchot rejt zsebében
Hivatalért ravasz.
Ott van a képviselőház
Ép — bizalmat szavazott
A kormánynak, s nyolcz minister
Ép nyolcz votumot adott.
A ház előtt ifju kéjhölgy
Az erényről predikál,
Tul rajta egy kopasz barát
Lelenczházra collédál.
Jaj ez közönséges dolog,
Láthatni ezt mindennap, —
Hogy sok kutya ugat, aztán
Kenyeret kap — s elhallgat.
Ott egy honvéd házrúl-házra
Koldul rongyos ruhában —
Hadd kolduljon mért lett béna,
Mért vett részt a csatákban?
Mért nem lett muszkavezető?
S mért küzdött a jog mellett?
Most érdemkeresztrel járna
Koldústarisznya helyett.
Nagy vakmerőség korunkban
Népügy mellett harcolni —
A harc vége bukás, s a bér
Gúny s nyomor szokott lenni.

Látják ott azt a mágnást ki
Kéjhölgyre költ ezreket,
Mint szidja, hogy miért koldul . . .
Azt a béna öreget.
Mért nem keres munkát! — pedig
Béna ő — e honért lett,
És a hon ád az ifjunak
Táplálékot s menhelyet.
Nézzék ez itt Zählungsamt, hol
Nyugdijakat fizetnek,
De csak a muszkavezető
És Bachbeamtereknek.
S míg a honvéd koplal, s koldul
Rongyos kopott ruhában:
Amaz kedves vendég — s bruder
A minister házában.
Ott egy vasut vonat robot
Elő a láthatárról,
S torzitott magyar hang hangzik
A conductor ajkáról.
Hjah! — ez meg cseh — és spion volt
Amtsdiener minőségben,
S biztosítani kellett őt e
Közösügyes időkben.
Egy gyökü fán egyik ágból
Mégint egy másik nő ki —
És a bünös lépést mindig
Másik bünös követi.
Ott a dalmát — sok más kérdés,
Szabályozni a Tisza . .
Melynek levit most hét megye —
Később a kormány issza.
Badar ez az ország nagyon;
Tehát én is hallgatok,
Mert ha sokat explicálok:
Ludas Matyihoz jutok.

Don Gunaros.

Tudákos stylusok.

A v . . i harangozó ujévi köszöntője a rektorhoz.

Kedves amice barátom rektor ur! Erányában tudó-
sitom önnek kedves jó egészséget ösztönözve mind anyiu-
nak, miszerint kívánom, hogy szeretetben, békességben
aufirolhassa kedveseivel egyútt az uj évi szent állapot
dologbani lételének nyugodalmi minémüségét. Gloria!
Éljen!!

A sz . . . i árvák atyja nyilatkozata egy

árvafiut illetőleg.

Az holott hozzá hogy édes jegyző uram ezen árva
gyermek még csak nyolcz éves lévén, nem tudja a lételt
oda sorsosítani, hogy az maga emberségéből megéljen,
kellene tehát egy oly észjárását kifundálni, mely a felvi-
lágosultsági egyensulyt ne kompromittálhatná.

Rajner Pál

I.

Rajner: Ime uraim! ez az én szerelmes fiam, kiben nekem nagy örömöm telik.

Ludas Matyi: Az uré! dehogyan az uré... a bizony azé a vén dámaé... kigyelmed csak a fogadott apja.

A domák.

A sz... i casinoban rettenetes módon pletykáltak a Compossessor urak. A rud épen egy jelen nem lévő társukra járt, kit össze vissza szóltak, szapultak rossz gazdálkodása miatt.

Különösen lármázott egy urfi! kit atyja csak néhány nap előtt váltott meg a katonaságtól; végre is egyik Compossessor megunva az urfi badarságait, így szól: „Hallgass öcsém! akármilyen rossz gazda is H... y, még se adott az egy ökörért soha életében 1200 forintot, mint a te apád.“

Meghivták a fiatal káplánt probapapolásra. Ő azonban nem ment el, hanem a presbyteriumnak csak photo-

graphiáját és predicatióját küldte meg egy levélben, megírván — hogy szükségtelennek tartja az elmenetelt, miután arczképét és predikatióját küldi.

A presbyterium aztán azt írta vissza a tiszteletes urnak, hogy méltóztassék a hangját is bepakolva elküldeni, hogy megismerhessék tökéletesen jó tulajdonságait.

X. gróf házi ingóságait árverezték. Midőn a comtesseknek drága üveg éjjeli edényeire került a sor, a grófnő gunyosan kérde a végrehajtó birótól, ha valyon nem venne e ő is azon szép theás csészékből?

Igen is veszek — válaszolt a biró — de miután az újabb divatu theás csészék fődéllel vannak ellátva, kérem méltóságodat, legyen szives ezen csészéknek a fődélket is megmutatni.

Gyülekezési és egyesülési törvényjavaslatok

Rajner Pál belügyminisztertől.

A gyülekezés és egyesülés szabad:

1. §. Ha bált akarnak rendezni a polgárok rokkant zsvalizsérék és cserepárok felségelésére.
2. §. Ha lakadalmat tartanak cigány nélkül.
3. §. Ha temetést végeznek kántor nélkül.
4. §. Ha bucsut járnak egy jezsuita vezetése mellett.
5. §. Ha processiot rendeznek a barátok Szűz Maria szeplőtlen fogantatása és a római pápa csalhatatlansága emlékére.

Ellenben tilos az egyesülés és gyűléstartás:

1. §. A baloldali köröknek, mert az a ministerium céljával, az ország egységével és a kormányzati közössügekkel ellenkeznek.
2. §. Nem szabad egyesülni oly célra, hogy a sajtóvétségesek pénzbioságát lofizassék, mert az az állam büntető hatalmának következményeit egyleti uton megátolná.
3. §. Nem szabad a jász-kun-kerületnek a barátok jószágai után áhítózó gyűléseket tartani, mert az törvényes szokáson alapuló jogokat és javakat „i z g a t á s é s f e n y e g e t é s t á r g y a u l t ü z n e k i.”
4. §. Nem szabad a baloldali népségnek országgyűlési követek választására öszvegyülekezni, mert az „a k o r m á n y o n ü l ő i d e g e n h a t a l o m n a k ü g y e i b e a v a t k o z n i k i v á n.”
5. §. Nem szabad ott a protestánsoknak nyilvános isteni tiszteletre gyülekezni s hangosan énekelni, hol a katolikusok többségben vannak; a pápistáknak pedig nem szabad suttogni a plebános gazdasszonya ellen, mert az a nemzetiségek és felekezetek között a „c s ö n d e s s é g r e v e s z é l y e s.”
6. §. Nem szabad semmi oly egyletet alakítani, melynek tagjai magukat valamire köteleznék, mert k ö t e l e z ő e r ő v e l c s a k a m i n i s t e r i u m b i r h a t .
7. §. Nem szabad a szomszéd fiának a szomszéd leányával titkos egyletet és alattomos gyűlést tartani, mert az ily egylet „k ö z e g e i n e k n e v é t t i t o k b a n t a r t j a.”
8. §. Nem szabad vármegyegyűléseket tartani, mert az „k é p v i s e l e t e n a l a p u l n a é s a z e g é s z o r s z á g b a n (m i n d a z 5 2 v á r m e g y é b e n) h á l ó z a t t a l b i r n a.”
9. §. Minden nőnöveldek és fiskolák bezáratnak mert nők és kiskorúak egylet tagjai nem lehetnek.
10. §. A ki ezen törvények ellenére is egyesülni s gyűlésezni mer, 1000 frtra büntettetik (ha van 1000 frtja!) ha nincs, a hátából hasittatik ki.
11. §. Ha a gyűlés a policzáj felhívására sem oszlik el, akkor a gyűlés minden tagja két ezer forintot fizet.

Ha nincs két ezer forintjuk, akkor minden tagnak bőre lehuztatik, mert ezentúl a nemes levelek ilyen demokrata bőrökre iratnak.

12. §. Körmenetet tartani, fáklyás zenét rendezni csupán csak a deakpárti képviselők tiszteletére szabad. Azt is csak akkor, ha a ministerium megengedi.

13. §. Budapesten az országgyűlés ideje alatt sem a Rákoson, sem a városligetben, sem sehhol „a z é g - a l a t t” öszvegyülni nem szabad, mert a csöselék még Kossuthot is éltethetné.

14. §. Ha a policzáj 3 embert meglát az utcán beszélgetni, a következő felhívást olvassa fel: „U r u n k k i r á l y u n k é s t ö r v é n y ü n k n e v é b e n m e g h a g y j u k n é k t e k l á z a d ó k ! g y a u r o k ! k u t y á k ! h o g y r ö g t ö n h a z a t a k a r o d j a t o k s a k u c z k ó b ó l k i s e k a n d i k á l j a t o k a l ó m a r s”! s ha ezen felhívásra a gyülekezet rögtön haza nem kotródik: a ki megfogatik, azonnal karóba huzatik s azután mint lázadó bünperbe fogatik és 5 - 20 évi börtönre (Josefstadtban) ítéltetik.

15. §. A választási jogok gyakorlatára a választók öszvejöhetnek: a) ha tisztujítás szándékának gyanuja alatt nem állanak. b) ha a kormány által kinevezett régi tisztviselőket és hivatalnokokat újból megerősíteni szándékoznak; c) az ilyen választók azonban kezeiket előbb a járás orvosával töből levágassák, mert a gyűlésben „b á n t a l m a z á s r a h a s z n á l h a t ó e s z k ö z z e l m e g j e l e n n i t i l o s.” d) Magától értetvén, hogy semmi bämész csoportnak helye nincs, mert választási jogát az is követelhetné.

16. §. Háboru, lázadás, vagy izgatottság ideje alatt, minden temetést, lakadalmat processio vagy bucsujárást, házassági öszveesküvést is joga van betiltani a ministeriumnak. S hogy e törvény végrehajthatassék, minden ház kapuja előtt egy policzáj kivont gyiklesövel álljon, s a ki a kapun kidugja a fejét, azonnal levágattassék.

D i x i .

Népszámlálási jelenetek.

Ügynök: Hány gyermeke van kendnek?

István gazda: Kettő volna csak teins uram! van ugyan még egy tizenkét napos kis lányom is, de azt tartom, hogy ezt a kis haszontalan portékát talán nem is érdemes beírnya.

Ügynök: Mennyi méhe van kendnek? (értsd méhkas).

János gazda: Hát vane az ur istennek olyan embere, a ki az én hat kas méhemet öszvetudná szám lálni?

Párbeszéd.

A. Mán barátom, olyan veszekedett kutyák nintsenek sehol, mint a Hortobágyon; — mert ezek nem állnak el az embertől különben, ha csak a meg támadott reájok sem hederit.

B. Akkor, pajtás, egy veszekedettebb ujság pocskoló van itt Pesten, kinek csaholásaira a meg támadottak már évek óta sem hederitene, — még is folyvást csahol.

A. Ki legyen az?

B. Hát senki más, mint az az Ágravaló, a borsszemtelenjankó szerkesztője.

A. Az már más; — az nem olyan, mint a hű hortobágyi eb, — hanem olyan, mint a szegődi pindzi kutya, ki mindennapi kenyérért azt ugatja meg, a kire ráuszitják.

Discursus

Mihály gazda és Iczik szomszéd között.

Mihály: Teringette . . . szomszéd! Rajner belügy-minister ur is kezdi már a fülét billegetni . . .

Iczik: Hogy, hogy?

Mihály: Hát eddig nagy bölcsen hallgatott ő kigyelme, azt se tudtuk él e? hal e? egyszer

csak előrukkol az egyesülési és gyülekezési jog törvényjavaslatával . . .

Iczik: Hisz erre khedves Mihály gazda szükségönk van, mert ilyen thürvényünk nem volt eddig.

Mihály: Épen, mert törvényünk nem volt, a mi tiltotta volna, azért volt gyülekezési jogunk.

Iczik: De hiszen Wenckheim még is betiltotta a demokrata . . .

Mihály: Be ám, de törvénytelenül s még is itta a levét.

Iczik: Hát Rajner is miért nem tiltja be

egyszerően, hisz most üvé az urszág és a hatalum . . .

Mihály: Azért, mert neki is bukni kellene miatta; lássa szomszéd, a rossz törvény jó paizs, minden önkénynek.

Iczik: De ogyan hul is thanolta ez a miniszther azt a nagy bölcsesíget, mellyel az egyesületi és gyülekezeti thürvényt kikompónáltha?

Mihály: Bizonyosan Cochinchinában volt policzáj direktor.

Iczik: Hugyan éljenezné khend meg azért ezt a fübölcsesíget.

Mihály: Hát így la . . . iá! iá!! iá!!!

A cigány posta.

Na tistelt publikum!
Jó hirt mondok, nagyon,
A ministerium
Bom!ófélben vagyon,
Menyus felmegy Bécsbe
Közös pénzügyérnek,
Mikó sem maradhat . . .
Hollánnal nem fér meg.
Gorove minister
Pedig tárczát cserél . . .
Rajner Pál leköszön;
Kell e még több ennél?

Együgyü András urnak Baranyában:

A baranyai szikrákat és találós meséket nem V. G. O . . . i jegyző irogatja, ennél fogva hagyjon békét tiszteltes ur azon egyénnek, és ne üldözze ártatlanul, mert a bántalmazást háromszor veri majd vissza Ludas Matyi.

Ludas Matyi gyors postája.

T. cz. olvasóink már értesültek azon általános munkabeszüntetésről, melyet a pesti nyomdászsegédek, elég jogtalanul rendeznek; így lapunk is csak a legnagyobb erőfeszítés és nyomdászunk személyes munkálkodása által kerülhetett ki sajtó alól. Bocsánatot és szives elnézést kell tehát t. olvasóinktól a netáni hiányokért kérnünk, mig ezen tőlünk nem függő akadályok el lesznek háritva.

A szerkesztőség.

Adakozások a rokkant honvédek menházára.

Nagy-démi elvtársaink közül adakoztak:

Horváth Sándor evang.: néptanító gyűjtő: 10 kr., Mihály István földbirtokos: 1 frt., Mihályi Sándor földbirtos: 1 frt., Éltesebb Mihályi Istvánnő: 50 kr., Mihályi Gyula: 20 kr., Mihályi Lajos földbirtokos: 20 kr., Özv. Mihályi Istvánnő: 30 kr., Mihályi Julia: 20 kr., Mihályi Eszti: 10 kr., Mihályi Zsuzsika 10 kr., Özv. Mihályi Józsefnő: 10 kr., Mihályi Fánika: 10 kr., Berzsényi Lajos: földbirtos 50 kr., Özv. Berzsényi Dánielnő: 30 kr., Káldy Dániel földbirtokos: 50 kr., Káldy-Berzsényi Zsuzsánna: 30 kr., Káldy Virgília: 20 kr., Káldy Lajos: 10 kr., Káldy Imre: 10 kr., Káldy Ida: 10 kr., Horváth Kiss Erzsébet 10 kr., Horváth Ida: 4 kr., Horváth Ferencz: 4 kr., Horváth Lajos: 4 kr., Horváth György: (kézműves) bodnár mester 12 kr., Horváth Sándor földész 10 kr., Szalay István (kézműves) szabó mester 10 kr., Szalay Lajos 10 kr., Szalay Sándor: 10 kr., Farkas József földész: 20 kr., Farkas-Kovács Erzsébeth: 10 kr., Farkas István földész: 10 kr., Farkas Sándor földész: 10 kr., Farkas József kézműves (kovács) mester 10 kr., Farkas Józsefnő: 10 kr., Pécsi József, volt honvéd huszár 10 kr., Pécsi Mihály földész: 10 kr., Ifj. Weisz Sámuel tökepenész: 10 kr., Öreg. Weisz Sámuel, mészáros: 10 kr., Bognár Károly, volt honvéd tüzér főhadnagy, jelenleg néptanító 20 kr., Dávid József, volt honvéd: 10 kr., Dávid István: 4 kr., Dávid Sándor: földész 10 kr., Freund Jakab kereskedő: 20 kr., Baranyai Barnabás földész: 10 kr., Flasner Simon izr. egyházi: 10 kr., Mintler Mihály 10 kr., Opicz József: 10 kr., Bertalan János esküdt: 10 kr., Bertalan Mihály: 10 kr., Barbély Mihály: 4 kr., Barbély József asztalos mester 10 kr., Barbély János: 5 kr., Madarász József, kőműves mester: 10 kr., Fleischmann Róza: 10 kr., Fleischmann Ádám kereskedő: 10 kr., Szabó István molnár mester. 12 kr., Szabó Ignác, varga mester 5 kr., Nagy István, földész: 6 kr., Bródy Dávid rabinus: 10 kr., Csillag Jakab: 10 kr., Gold B: 5 kr., Neubauer Adam, kereskedő: 10 kr., Glatz Lajos esztergályos mester 10 kr., Fákó János: 10 kr., Tóth Imre: 10 kr., Tittler Sándor: 10 kr., Schwarz Mózes mészáros 10 kr., Krausz Adolf, csapos: 10 kr., Imre János, kocsis: 10 kr., Németh Pál: 4 kr., Pirger József, földész: 10 kr., Fischer Benedek, kiszolgált katona: 10 kr., Csepregi Ferencz földész: 10 kr., Klein József: szabó mester 10 kr., Molnár József, molnár 6 kr., Sztánek Pál: 10 kr., Steiner Mór kereskedő 10 kr., Nágel Mátyás lábtyú művész 5 kr., Illa Mihály 5 kr., Staub István bérnök: 10 kr., Németh László: 6 kr., Butkovics Sándor földész: 10 kr., Lacza József 5 kr., Rátz Istváá 4 kr., Kovács (Miklós) József: 10 kr., Szekeres István, lovász 5 kr., Magyar Juli, dajka 5 kr., Szabadhegyi Antal, földbirtokos 2 frt. — összesen 14 frt 20 kr.

Komárom megyei Ekel helységbeli elvtársaink közül adakoztak:

Pogrányi Albert 25 kr., Pogrányi József 50 kr., Koton János 20 kr., Jókay Géza 50 kr., Sárközy István 2 frt., Csorba Lajos 1 frt., Csorba Antal 1 frt., Zimmerman András 50 kr., Erdőssy Ferencz 50 kr., Séély István

5 kr., Galambos Mihály 3 kr., Kis Imre 4 kr., Szilády Pál 4 kr., Tóth Mihály 5 kr., J. K. 1 frt., Csorba István 50 kr., Mészáros János 20 kr., Sárközy Ferencz 20 kr., Csonka Imre 10 kr., Csontos János 5 kr., Nagyváthy István 20 kr. Összesen 7 frt 11 kr.

Mozsgón Török János gyűjtése alatt következő elvtársaink adakoztak:

Topáll Pál plébános 5 frt Cerva Sándor 2 frt Nagy Mihály 1 frt Czopf Julia 1 frt Kosz Károly 1 frt Schwanner János 1 frt Guttmann Ferencz 1 frt Paunz Jakab 1 frt Müller N. 1 frt Usz Béla 50 kr., Máixner Károly 50 kr., Banits Pál 50 kr., Onczai Géjza 50 kr., Radosa Antal 50 kr., Pohl Mór 50 kr., Haider József 40 kr., Tinusz Jakab 40 kr., Bürger Antal 30 kr., Szélinger Josef 30 kr., Mandl Samuel 20 kr., Kiss Lajos 20 kr., Stecher Adam 30 kr., Weinberger Miksa 20 kr., Jéger Ferencz 20 kr., Meráz Antal 20 kr., Meráz Antalnő 20 kr., Varga János 20 kr., Schmal József 20 kr., Madenszieder György 20 kr., Kováts Josef 20 kr., Kaizer Bálint 10 kr., Kisgyura Antal 10 kr., Rodics Jozsef 10 kr., Nagy János 10 kr., Herczeg Josef 10 kr., Kazalitzky János 10 kr., Bürger Antalnő 10 kr., Kerner Josef 10 kr., Reibl és Pintér 10 kr., Pohn Péter 20 kr., Weisz Ferencznő 10 kr., Ritzl Josef 10 kr., — Összesen 22 frt.

Szerkesztőségünknel begyűlt eddig összesen: 174 frt 85 kr.

NÉPSZERŰ VÁLLALATOK.

— Értésítés. —

UDAS MATYI

1870-dik évi nagy képes naptár

ezután minden tömeges megrendelés — akár készpénzre, akár utánvetre avagy bizományba — egyenesen pesti könyvtáros Aigner Lajos urhoz (váczi utca 18. sz. „Nemzeti szálloda“) mint főbizományoshoz intézendő.

Ha egyszerre legalább is 10 példányra történik a megrendelés 30% engedtetik.

Mészáros Károly, kiadótulajdonos.

„NÉP SZAVA“⁶⁶

magyar nép határozott szabadelvű politikai hetilapja
Programmja 1848.

Helyben és vidékre egész évre . . . 6 ft. — kr.
félévre . . . 3 „ — „
negyed évre . . . 1 „ 50 „

Főszerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

(Rajzolja: Appellath L.)

Felelős szerkesztő: KARAKÁN MARCZI